

L'OBEDIÈNCIA CEGA, LA DISCIPLINA REVOLUCIONÀRIA I LA JOVENTUT

Declaració de l'Oposició d'Esquerra Internacional (bolxevics leninistes) a la Conferència de la Joventut, París¹

Lev Trotski

10 d'abril de 1933

versió catalana feta per Alejo Martínez – alejomp@lycos.es - des de: “La obediencia ciega, la disciplina revolucionaria y la juventud.”, en, *Escritos*, Tomo IV, volumen 2, Editorial Pluma, Bogotá, 1976, pp. 296.298.

Els obrers de tot el món es troben en una cruïlla. Després d'una sèrie de triomfs de la reacció imperialista, principalment del feixisme, el proletariat haurà de passar per anys de dures proves i de lluites difícils. Només es podrà assegurar la continuïtat del moviment revolucionari amb la condició que sorgisquen nous batallons de combatents de la jove generació, provats i plenament convençuts.

La socialdemocràcia, amb la seua fugida davant de Hitler, ha demostrat de manera concloent que només és capaç de formar lacais, no combatents. Res pot ensenyar aquest partit als obrers joves. Només l'escola de Marx i Lenin els mostra el camí per a travessar victoriosament l'infern imperialista i feixista cap a una societat socialista.

Encara que cridem els obrers a agrupar-se entorn de la bandera de la Comintern, creiem que és la nostra obligació dir, amb total claredat, que la seua revisió dels principis del comunisme i la degeneració burocràtica del seu règim són un obstacle enorme perquè la seua influència es difonga entre els obrers joves i dificulten la correcta educació revolucionària dels mateixos.

La revisió dels principis troba la seua pitjor expressió en la teoria del “socialisme en un sol país”, que soscava l'internacionalisme proletari i serveix per a encobrir dins els rengles obrers qualsevol classe de tendències petitburgeses, reaccionàries, utòpiques i nacionalistes.

En una sèrie de documents programàtics basats en l'experiència dels darrers deu anys, l'Oposició d'Esquerra Internacional (bolxevic leninista) ha denunciat les

distorsions fatals que el centrisme burocràtic ha introduït en la teoria i la pràctica del comunisme. És necessari que aquesta Conferència de la Joventut eleve una protesta vigorosa contra el règim burocràtic que s'ha introduït dins del partit, que ofega la vida interna de l'avantguarda comunista i tanca tota possibilitat de desenvolupament independent de la joventut.

L'obediència cega és una virtut útil al soldat d'un exèrcit capitalista, no al combatent proletari. La disciplina revolucionària té les seues arrels en el pensament i en la voluntat col·lectius. Un partidari del comunisme científic no creu en les paraules; jutja tot a la llum de la raó i de l'experiència. La joventut no pot acceptar el marxisme per mandat; ha d'assimilar-lo per si mateixa, per mitjà d'un esforç independent del pensament. Precisament per això ha de tenir no sols l'oportunitat d'educar-se sinó, també, la d'equivocar-se, per a poder-se elevar, a través dels seus propis errors, a una concepció comunista. La disciplina burocràtica i artificial s'ha fet miques en el moment del perill. La disciplina revolucionària no exclou, exigeix, el dret a la comprovació i la crítica. Només per aquesta via es podrà crear un exèrcit revolucionari indestructible.

L'obrer jove necessita que el partit el dirigisca, però la direcció no pot exercir-se per decret. Quan, a cada pas, s'utilitza la coerció en compte de la persuasió, l'organització perd el seu alè vital i, amb això, la gent.

Hem de repudiar i acabar implacablement amb la repressió, la calúmnia i els mètodes físics en la pugna entre els distints grups i fraccions del moviment obrer. Aquests mètodes vils no tenen res a veure amb l'arsenal de l'educació comunista. La burocràcia stalinista els ha introduït en el moviment obrer i durant els últims deu anys han enverinat l'atmosfera de l'avantguarda proletària, sobretot entre la joventut, i han aïllat les organitzacions de les àmplies masses treballadores.

Hem d'alliberar el programa revolucionari i el règim intern de tot vestigi del stalinisme i portar novament la Comintern a la senda de Marx i Lenin.

¹ *L'obediència cega, la disciplina revolucionària i la joventut, The Militant, 8 de juliol de 1933.*